

РЕШЕНИЕ

№ 2060

гр. София, 30.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Красимира Проданова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **421** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр.чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 10.11.2020 г., постановено по н. а. х. дело № 6697/ 2020г. по описа на Софийски районен съд, НО, 96 състав е отменено Наказателно постановление /НП/ № К-039333/ 04.02.2020 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл.222а от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/ за нарушение на чл.113, ал.2 от ЗЗП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 АПК вр.чл.63, ал.1 ЗАНН решението е обжалвано от административно-наказващия орган с искане да бъде отменено, като бъде потвърдено отмененото с него НП. Изложени са доводи, че извършеното административно нарушение е безспорно установено, без да са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които да доведат до незаконосъобразност на наказателното постановление.

В съдебно заседание пред Административен съд София–град касаторът и ответникът не се представляват.

От ответника е постъпило писмено становище за неоснователност на касационната

жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с нея касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК провери изцяло съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Според задължителните за тази инстанция фактически установявания на въззивната инстанция, на 14.02.2019 г. между С. Д. и [фирма] бил сключен договор за поръчка, по силата на който дружеството следвало да изработи и монтира дограма в посочения от възложителя обект. При подписване на договора бил насрочен и час за монтиране на дограмата – 09.03.2019 г., когато последната реално била доставена и монтирана. Поради установени недостатъци в монтираната дограма, на 17.06.2019 г. Д. предявил рекламация по телефона и бил записан час за ремонт – 27.06.2019 г. в периода от 10.00 до 11.30 часа. На 19.06.2019 г. била променена датата за ремонт, като била определена нова такава – 02.07.2019 г. от 10.00 до 11.30 часа. За целта била издадена ремонтна бележка № 100360654р2. Въпреки това, недостатъците в поставената дограма не били отстранени в посочения срок, поради което на 10.12.2019 г. Д. направил повторна рекламация. На 11.12.2019 г. бил насрочен ремонт за 14.12.2019 г. в периода от 17.00 до 18.00 часа. В посоченото време отново не бил извършен ремонт на дограмата, като била насрочен нов такъв на 20.01.2020 г. Междувременно, на 08.01.2020 г. Д. подал жалба до КЗП, като поискал съдействие за решаване на проблема му. На 20.01.2020 г. [фирма] извършило ремонт на поставената в жилището на потребителя дограма. В резултат на констатациите от извършената по жалбата на Д. проверка на [фирма] бил съставен АУАН за нарушение на чл.113 ал.2 ЗЗП, въз основа на който било издадено оспореното НП.

При тази фактическа обстановка, за да отмени санкционния акт, СРС е приел, че посочените дати на предявяване на рекламациите по АУАН и НП не кореспондират с действителните такива, което е довело до погрешно определяне на датата на извършване на нарушението, отчитайки изтичането на посочения в чл. 113, ал. 2 ЗЗП срок. На следващо място въззивният съд е приел, че от страна на [фирма] са извършени две нарушения, доколкото пред дружеството са предявени две отделни рекламации, но в нарушение на чл.18 ЗАНН с НП е наложена една санкция.

Решението е правилно.

Съгласно чл.113, ал.2 ЗЗП привеждането на потребителската стока в съответствие с

договора за продажба трябва да се извърши в рамките на един месец, считано от предявяването на рекламацията от потребителя. В случая рекламациите са предявени на 17.06.2019 г. и на 10.12.2019 г. и срокът по чл.113, ал.2 ЗЗП е започнал да тече от тогава, а не както е посочено в НП от 02.07.2018 г. и 14.12.2019 г., което е довело и до неправилно определяне на датата на извършване на нарушението. Неизпълнението на изискванията на чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, състоящо се в непосочване или неправилно посочване на дата на извършване на административното нарушение, е винаги съществено нарушение в административнонаказателното производство, защото води до ограничаване правото на защита на наказаното лице. Съдът в производството по обжалване на наказателните постановления по реда на чл.59-63 ЗАНН следва да установи съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение и съответно съпоставянето на фактически установеното действие или бездействие със съответната законова норма, регламентираща същото като административно нарушение. За тази цел е необходимо да е налице индивидуализация на съответното административно нарушение съобразно всички изисквания на чл.57 ЗАНН, което в разглеждания случай не е сторено.

Правилен е и изводът на СРС, че в случая се касае за две отделни нарушения на чл.113, ал.2 ЗЗП, всяко състоящо се в непривеждане на потребителската стока в съответствие с договора за продажба в рамките на един месец, считано от предявяването на рекламациите, за чието извършване е следвало да се наложат две отделни имуществени санкции, а не една обща. При издаването на НП не е спазено правилото на чл.18 ЗАНН, когато едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания да се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. Нормата е императивна, не допуска изключения и гарантира правото на привлечения към административнонаказателна отговорност да разбере за кое конкретно нарушение му е наложено съответното наказание, за да може ефективно да се защити по всеки пункт от административнонаказателното обвинение и същевременно се дава възможност на съда да провери фактите от състава на приложената санкционна норма във всеки отделен случай, както и да прецени дали надлежно или не са приложени правилата по чл.27 ЗАНН за определяне на всяко отделно административно наказание. Неспазването на чл.18 ЗАНН е също процесуално нарушение от категорията на съществените и е следващо основание за отмяната на НП.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 10.11.2020 г., постановено по НАХД № 6697/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: